

jedő higiénikus intézkedések, kaszárnyák fertőtlenítése, kellő szellőztetés, tisztaság stb. stb. által érték el. Azonban a kaszárnyák éppen olyan piszkosak, fertőzöttek, mint azelőtt, ebben az irányban nem történt valami lényeges változás. A dolog sokkal egyszerűbb. A hadügyminiszter ugyanis rendeletileg utasította az ezredorvosokat, valamint katonai kórházakat, hogy az előforduló tuberkulózis eseteket ne ennek nevezék az évi statisztikai jelentésekben, hanem más név alatt, pl. katarus, légcsőhurut, tüdőgyulladás stb. stb. Ezért szünetel most a tuberkulózis a kaszárnyákban.

— **Téritvény.** Tegyen valaki kísérletet: kérdezze meg száz különféle foglalkozású és műveltségű embertől egymásután, hogy mit jelent ez a szó? Nagy csoda lesz, ha kettő egyforma választ ad. Bármiket mondjanak is azonban, még ha ezer embert vallatunk is sorba, arra a nemzeti színházi jegyre senki sem fog gondolni, a melynek a szelvényén ez a különös szó nekünk szemetszurt. «Téritsd vissza a gulyát, vagy a nyáját», ezt minden magyar ember megérti, az is a ki gulyával foglalatkosodik, az is, a kinek más a hivatása. A téritésről is tudjuk, hogy mit jelent és az sem találos mese, hogy a theologiai nyelv az újabbkori apostolokat téritőknek nevezi. Iskolázott emberek tudják, hogy mi a csillagászatban a ráktéritő és a baktéritő, de nem tudja senki, hogy mi legyen a téritvény. Régi postai nyomtatványokon látott legelőbb napvilágot ez a rébusz, de hogy ott is mit jelentett, nem mindenki tudta, csak a magasabb-rangú hivatalnokok. A posta aztán ráunt, megtagadta a korcszülöttet, s az ki is pusztult volna, ha a magyar nyelv legelső kulturintézete, a Nemzeti Színház, pártját nem fogja szegény nyomoréknak. Nagy zavarban lehettek ott a derek jegyfoglalozó urak, a *retour-billétre* kellett volna magyar szó, s az nagyon közönségesnek tűnt föl előttük, hogy *visszatérő-nek* nevezzék. Még utoljára mindenki megértette volna, hogy miről van szó. Így aztán ráfogták, hogy mivel az ember a Nemzeti Színházba visszajut, azt a papirosdarabot *téritvénynek* hívják.

— **A magyar express-vonatot** nagy veszedelem fenyegeti. A *«Nationalzeitung»* ma egy e hó 1-éről kelt német-román államszerződést tesz közzé, melynek értelmében Berlin és Bukarest közt naponként közlekedni fog egy gyorsvonat *Galicián* át, a mely kétszer hetenként folytatódik Constanzáig, a hol csatlakozik a konstantinápolyi személygőzösökhöz. A vasútvonal mellett bronzhuzal vonandó, a mely táviratozásra és esetleg telefonra lesz használható. A berlin—bukaresti út, a mely Budapesten át 41—42 órát tett ki, ezzel 33 órássá lesz, a berlin—bukaresti menetidő pedig 64—56 óráról 48 órára száll le. További menetidő-redukció kilátásban. A mint Bukarestből távirják lapunknak, a román kamara ma ratifikálta ezt az államszerződést.

— **A Csajthay—Dienes-párbajügyben** a büntető törvényszék is megindította az eljárást. Dienes Mártont már 10 nappal ezelőtt kihallgatta Zsarnay Győző rendőrtanácsos. A párbaj súlyosan megsebesült áldozatát, Csajthay Ferenczet azonban nem hallgathatta ki, mert állapota annyira aggasztó volt, hogy kezelő-orvosai, dr. Barta és dr. Boros a kihallgatást nem engedhették meg. A törvényszék erre felhívta a kezelő-orvosokat, hogy nyomban tegyenek jelentést, ha Csajthay állapota annyira javul, hogy kihallgatása veszélytelen nem jár. Tegnap ez be is következett. dr. Boros Ernő délután 3 óra tájban telefon útján értesítette a főkapitányság ügyeletes rendőrtisztviselőjét, hogy Csajthay kihallgatása végett küldje ki a soros vizsgálóbíró a kereskedelmi bírósághoz. Almássy endőrkapitány központi ügyeletes tiszt erre sürgősen megkereste Dr. Kiss István soros vizsgálóbíró, a ki 4 óra felő jegyzője kíséretében megjelent a kórházban s megkezdte a kihallgatást, mely egy órát vett igénybe. Csajthay már fenn iart-kelt a kórteremben, mikor a vizsgálóbíró megérkezett.

— **Főúri esküvő.** Ma délelőtt 10 órakor volt báró Bánffy Dezső főudvarmester fiának, báró Bánffy Ferencnek egybekelése *Petrisevich-Horváth* da báró kisasszonnyal, báró *Petrisevich-Horváth*

Kálmán unitárius főgondnok leánvával, a kolozsvári anyakönyvi hivatalban. Utána a fiatal pár frigyét a református egyház részéről Péter Antal apa-nagyfalusi ev. ref. lelkész, az unitárius egyház részéről pedig Ferenc József püspök áldotta meg. Az esküvőn nagy közönség volt jelen.

— **Tömeges áttérés.** Nemrég megírtuk, hogy Szántóva, bácsmezei község 2500 főnyi *katholikus szláv*, ugynevezett *sokác* lakossága a görög-keleti hitre szándékozik áttérni, mivel a róm. kath. egyházhatóság az eddig tartott szlávnyelvű prédikációkat megszüntette s helyettük a magyar nyelvűeket emelte jogaikba.

Ez a hír annak idején nagy föltűnést keltett és maga Császa György kalocsai érsek személyesen leutazott Szántóvára, hogy a lakosságot az áttérésről lebeszélje. A sokácok — a mint lapunknak Szántóváról írják — mindeddig vártak, hogy templomukban újra anyanyelvükön fognak prédikálni, de hiába, a róm. kath. egyház hallani sem akar a horvát nyelvnek újból való behozataláról.

A szántóvai sokácok erre a bácsmezei görög-keleti püspökséghez folyamodtak Ujvidékre, bejelentve annak, hogy 2500 katolikus a görög-keleti hitre szándékozik áttérni. Minthogy az áttérés formalitásain keresztül estek, az áttérés a napokban fog megtörténni. Az áttérőket *Kupuszdrovics zombori esperes* és *Vidicski konzisztórium* jegyző fogja felvenni a keleti egyházba.

A szántóvaiak ezután szerb nyelven fogják az istentiszteleteket hallgatni, csak az a kérdés, hogy hol? Mert Szántóván nincs a szerbeknek templomuk, sem olyan magánház, mely 2500 lélek befogadására alkalmas volna. A róm. katolikus egyház pedig, a történetek után, aligha engedi át a görög-keleti híveknek a róm. katolikus templomot.

— **Márczius 15.** A *polgári iskolai tanárjelöltek* folyó évi márczius hó 15-én, délelőtt 10 órakor az intézet dísztermében (I. Győri ut 9. sz.) ünnepélyt rendeznek a következő műsorral: 1. *Rákóczi-induló* Liszt F. átiratában. Előadja a zenekar. 2. *«Tolpra magyar!»* Káldy Gy. től. Énekli az énekkar. 3. *Felolvasás.* Tartja Garami Zsigmond. 4. *«Sikolt a harci sip.»* Énekli az énekkar. 5. *«Petőfi visszatér.»* Váradi A. dr. től. Szavalja Pálmai Kálmán. 6. *Kossuth-induló.* Müller J. től. Előadja a zenekar. Az énekkari Völgyi László, a zenekart Lomoschitz Károly vezeti.

— **Slatin basa osztrák lovag.** A *Wiener Zeitung* mai száma közli ő felsége elhatározását, melylyel Slatin basa osztrák honpolgárt *lovaggá* nevezi ki.

— **Ganz Hugó,** a ki eddig a *Frankfurter Zeitung* budapesti levelezője volt és éveken át a magyarság és a magyar nemzeti eszme lelkes védőjének bizonyult, lapjában pedig leleplezetlenül, de igazságosan tárta fel a Bánffy-éra korrupt politikai viszonyait, elhagyja Budapestet és a *N. Fr. Pr.* vezércikkirója lesz.

— **Petőfi és a szocialisták.** Hogy a mi szocialistáinknál a nemzetköziség folytonos hangoztatása mennyire nem felel meg valódi érzéseiknek, s hogy szívük mélyén mennyire magyarok ők minden elkeseredésük dacára, melylyel néha a magyar h za szűkkeblésége ellen nyilatkoznak, semmi sem igazolja szebben és meghatóbban, mint az az erős ragaszkodás, melylyel ők Petőfi, a legnagyobb és legnemzetibb költő iránt viseltetnek. Petőfi, a nép gyermeke, a lánglelkű forradalmi költő s a legnagyobb demokrata az ő ideáljuk, ő benne látják megtestesülve a szegénységnek győzedelmes harcát a hatalmasok és az elnyomók ellen s iránta való lelkesedésüknek úgy adnak kifejezést, hogy a szobrát minden márcz. 15-én megkoszorúzzák. Ma erre vonatkozólag a következő tartalmu felhívást osztogatták a gyárak előtt: «Budapestnek szabadságért harcoló proletársága, hűen a tavalyi fogadalmához, az idén sem fogja elmulasztani a szabadság lánglelkű előharcosának, *Petőfi Sándornak* emlékét megünnepelni. Márczius hó 12-én, vasárnap délután 3 órakor az összes szakmák és szervezetek kivonulnak zászlóikkal *Petőfi Sándor* szobrához, a hol le fogják róni a hála és kegyelet adóját, megfogadva az ércszobor előtt, hogy hűen és tántoríthatatlanul fognak küzdeni azért, a miért *Petőfi Sándor* hősi halált halt. Elvtársak! Munkások! Senki se hiányozzon közületek! Foglaljátok le magatokat».

Petőfi Sándor emlékét, úgy, ahogy lefoglaltátok örökéti!»

— **Lopott levélbélyegek.** A postaigazgatóság-hoz névtelen följelentés érkezett Pribicski Rezső 25 éves, kassai születésű kereskedősegéd ellen, hogy ezekre menő 5 kros levélbélyeg van lakásán s miután már 6 hónapja nincsen állásban s mindamellett uri életet folytat, valószínűleg ezeknek a levélbélyegeknek az értékesítéséből pénzelt s a levélbélyegekhez — írja a följelentő — nem juthatott igaz uton. A postaigazgatóság erre a följelentésre megkereste a rendőrséget, hogy nyomozza ki, honnan szerezte Pribicski a lakásán lévő töméntelen levélbélyegét. A gyanuba vett embere az idő alatt elköltözt Kényérmező-utca 4. számú lakásáról. Újabb lakását *Timon Tibor* és *Klein Antal* detektívek Stáhy-utca 5. szám a kinyomozták és kikérdezték a házbelleket Pribicski életmódja felől. Azt a fölvilágosítást nyerték, hogy Pribicskinak állása nincs ugyan, de azért rendezett anyagi viszonyok között él, — szeret mulatni, későn jár haza és olyankor sokáig motoszkál szobájában. Házmotózást tartottak nála és mintegy 10.000 db 5 kros levélbélyegét találtak egy zsákba gyömöszölve. A levélbélyegek valódiak voltak, az államnyomda produktumai. Mindazáltal bünyelt képeztek, mert hibás nyomtatványok voltak, az egyes ívek egy-két bélyegjegye t. i. csonka volt s ezért megsemmisítésre voltak kisélejtezve. Ezeket tehát csakis bünyös uton lehetett az államnyomdából megszerezni. A detektívek bevárták, míg Pribicski hazajött s azután a zsákba gyömöszölt bélyegekkel együtt bevitték a főkapitányságra. Ott tegnap este rövid kihallgatás után a bélyegtolvajt letartóztatták. Pribicski azt mondja, hogy a bélyegeket találta, de félelmi gondtalan életmódja a mellett szól, hogy már régóta lopdoshatja a bélyegeket, czinkostársa azonban, ki csakis az államnyomda személyzete közül való lehet, még ismeretlen. Ezt kutatja most erősen a rendőrség. Pribicski a bünyös uton szerzett bélyegeket a postatakarékpénztár gyűjtőlapjaira raggatva tette takaréka, idegen nevek alatt, így Kádár János névre szóló 10 frt 50 kros postatakarékpénztári könyvet is találtak nála. Pribicskit különben a múlt év júniusában többrendbeli sikkasztás miatt a budapesti törvényszék is kereste, de akkoriban nem találta. Most a büntársút nyomozza a rendőrség.

— **Nász a római arisztokracziában.** Tudvalevőleg a római arisztokrácia két táborra oszlik. Az egyik a pápapárti, mely teljesen távol tartja magát az udvartól, mert a pápát tartja jogos római uralkodónak, a másik királypárti. Ez a két tábor alig érintkezik egymással és csakis egy erő van, mely olykor rést tör a köztük fennálló válaszfalon. Mi is lehetne ez más, mint a szerelem?

A napokban ismét tört egy ilyen rést ez a világ-egyetemét is megrengető erő, mely két egykor hatalmas olasz család sarjait hajította egymás karjaiba. Ugyanis a római lapok azt jelentik, hogy *Chigi Zondadari* herceg királyi szenátornak a fia eljegyezte *Colonna* Izabella hercegnőt, Marcantonio *Colonna* herceg pápai trónálló leányát. A nászhír egész Olaszországban szenzációt kelt, mert ez által két olyan család egyesül, mely eddig farkasszemet nézett egymással.

— **A Mailáth-féle alapítvány.** Megemlékeztünk már arról, hogy *Mailáth* gróf 300 ezer frtot hagyott egy hasonszenvi kórház létesítésére. Az alapító oklevél értelmében vitás volt, hogy Szatmárt, vagy Király-Helmeczet illeti-e meg az alapítvány? most mint Szatmárról írják, leérkezett a városból *Perczel* Dezső belügyminiszter döntése, mely szerint az alapítványt Király-Helmecznek ítélte oda.

Érdekes a dologban az, hogy a belügyminiszternek ez az intézkedése február 26-án kelt, tehát azon a napon, a melyen az új kormány lett nevezve, miért is a város vezetői körében jogtalannak tartják *Perczel* eljárását, mely nagy elkeseredést szült. A város különben perelni fog.

— **Egy nagy malom pusztulása.** *Léván* veszedelmes tűz pusztított e hó 7-én. Késő este kigyuladt a *hengermalom*, a mely az országnak egyik legkiválóbb iparvállalata. A nagy és szépen berendezett, a város közepén állott épület teljesen leégett és még másnap délelben is hatalmas lángok